

גליון היכל הקודש

וועכענצליכע גליון ארויסגעגעבן דורך
מוסדות היכל הקודש ברסלב וויליאמסבורג
נתיסדה ע"י כ"ס מרן מוהרא"ש ז"ע

זמנים (NYC)

הדלקת הנרות.....7:49
מוצאי שבת.....9:21
שיעורים כסדרן
נ"ך.....ירמיה' ל"ו-ל"ז
בבלי.....שבועות ט"ז
ירושלמי.....יבמות מ"ה
תוספתא.....סוטה ד'
רמב"ם.....גזילה ואבידה ט'

שעה 14, גליון 33 (701)

פרשת אמור, י"ט אייר, שעת תשפ"ה לפ"ק, אבות פרק ד'

מוהרא"ש דערציילט לכבוד שבת קודש

אויסער דעם וואס מען דארף צוגרייטן דאס הויז און מען דארף צוגרייטן פיינע עסן לכבוד שבת, דארף מען זיך אלץ אויך צוגרייטן צום שבת. מען דארף זיך צוגרייטן מיט אסאך סבלנות און געדולד אז מען זאל קענען מקבל זיין דעם שבת פרייליכערהייט און רואיגעהייט, און נישט ווערן אין פסעס און אויפגערגעט אום שבת קודש.

חז"ל דערציילן (גיטין כ"ב) איבער א געוויסע משפחה וואס דער שטן האט זיך אריינגעזעצט ביי זיי אינדערהיים און יעדן ערב שבת האט ער פרובירט דארט אנצוזייען א מחלוקת, יעדן פרייטאג פלעגט מען זיך קריגן דארט אין הויז. איינמאל איז רבי מאיר אנגעקומען אהין, און ער איז דארט געבליבן פאר דריי פרייטאגס, און פארשטייט זיך אז ווען רבי מאיר איז געווען ביי זיי אינדערהיים האט נישט געפאסט זיך צו קריגן, אזוי איז דורך די דריי פרייטאגס בשלום אן קיין קריגעריי, און דאן האט מען געהערט דעם קול פונעם שטן וואס זאגט: "וויי איז מיר אז רבי מאיר האט מיר ארויסגעפירט פון דעם הויז".

דער שטן האט נישט אויסגעקליבן דוקא נאר יענעם הויז צו מאכן דארט מחלוקת יעדן

א ווארט אויף די פרישה

אמר אל הפהנים בני אהרן ואמרם אלהם: זאגט רש"י: אמר ואמרם, להזהיר גדולים על הקטנים. דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן רסא): "כשנזכר אדם ממדרגתו ידע שמן השמים הוא, כי התרחקות תחלת התקרבות, על כן נפל שיתעורר יותר להתקרב להשם יתברך", ווען א מענטש פאלט אראפ אין עבודת השם, ער פאלט צוריק צו זיינע פריערדיגע מעשים זאל ער וויסן אז פון הימל האט מען אים אנוועק געשטופט, כדי ער זאל אנהייבן פון דאסניי מיט א פרישקייט דינען דעם אייבערשטן, וועצטו שיתחיל מחדש לפנס בעבודת ה' כאלו לא התחיל עדין כלל מעולם", די עצה פאר אים איז ער זאל מאכן א פרישע קבלה, ער זאל פון פריש אנהייבן דינען דעם אייבערשטן כאילו ער האט נאך קיינמאל נישט פרובירט פארדעם, נאר דאס איז די ערשטע מאל וואס ער הייבט אן דינען דעם אייבערשטן. "וזה כלל גדול בעבודת ה', שצריכין ממש בכל יום להתחיל מחדש", ווייל דאס איז א וויכטיגער כלל אין עבודת השם, אז מען זאל זיך אלץ באנייען, מען זאל אנהייבן פון פריש דינען דעם אייבערשטן; א מענטש טאר נישט קוקן אויף גארנישט, ער זאל אנגיין אפילו ער האלט אין איין צוריק פאלן, אזוי וועט ער מצליח זיין.

איך בעט דיר, זיי נישט צעבראכן פון דעם וואס דו זעסט אז עס גייט אריבער אסאך צייט און דו מוטשעסט זיך און דו קומסט נישט אן וכו' וכו', ווייל דער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק ב, סימן מה): "כשאדם נכנס בעבודת השם, אזי הדרך שמראין לו התרחקות, ונדמה לו שמרחיקין אותו מלמעלה ואין מניחין אותו כלל לפנס לעבודת השם", אזוי גייט עס ווען מען וויל ווערן אן ערליכער איד, מען שפירט ווי קיינער דארף זיך נישט, מען האט שטארקע ראיות אז מען דערווייטערט אים; אבער דער רבי זאגט: "ובאמת כל התרחקות הוא רק כלו התקרבות", דאס איז נאר א וועג ווי אזוי מען וויל דערגענטען דעם מענטש צום אייבערשטן, און אויב דער מענטש איז שטארק ביי זיך און ער דערהאלט זיך, דאן וועט ער אלעס אריבער גיין און ער וועט זוכה זיין צו אלע מדרגות וואס עס איז נאר פארהאנען. דאס איז דיין שיינקייט און דאס האט דער אייבערשטער ליב, צו זען ווי א איד וואס עס קאכט אין אים אלע שמות און נארישקייטן, דאך דערהאלט ער זיך און ער קומט נאכאמאל צוריק, ער בעט דעם אייבערשטן און ער וויינט זיך אויס: "רבונו של עולם איך וויל זיין אן ערליכער איד, האב אויף מיר רחמנות וכו' וכו'", דאס קען אפילו א מלאך נישט באווייזן. ווען דו שטייט אויף אינדערפרי זאלסטו מאכן יעדן טאג א פרישע קבלה; זאג פארן אייבערשטן: "היינט גיי איך אפלאזן אלע נארישקייטן, היינט הייב איך אן דיר צו דינען, היינט גיי איך זיין אן ערליכער איד"; קוק נישט אויף דעם וואס דער יצר הרע ווארפט דיר אראפ און געב נישט אויף ווען דו זעסט אז דינע קבלות האלטן נישט אן.

דער הייליגער רבי זאגט (ליקוטי מוה"ר, חלק א, סימן כח): "וכנה טועין החסידים הרבה, שפתאם נדמה להם שנפלו מעבודת ה'", אין דעם זענען זיך די ערליכע אידן טועה, ווען זיי זען ווי זיי פרובירן צו זיין גוט און ערליך, און פלוצלינג פאלט מען אראפ אין א ירדה, עס דאכט זיך זיי אז זיי זענען אראפגעפאלן, זאגט דער רבי, "ובאמת אין זה נפילה כלל, רק מחמת שצריכין לעלות ממדרגה למדרגה, ואז מתעוררין ומתגברין מחדש הקליפות, שהם התאוות והבלבולים והדמיונות והמחשבות והמניעות כנ"ל, על כן צריכין להתגבר בכל פעם מחדש", אז באמת איז דאס נישט קיין נפילה, דאס איז נאר א דמיון וואס דער יצר הרע ברענגט אריין אינעם מענטש ווען ער איז מצליח און ער קען שוין גיין ווייטער אין די קדושה, דעמאלט מאכט ער אז דער מענטש זאל האבן חלישות הדעת, ספיקות און מניעות וכו', מען טאר אבער נישט קוקן אויף דעם נאר ווייטער דינען דעם אייבערשטן.

און ווען עס קומט א צייט ווען עס גייט גוט פאר'ן מענטש, ער לערנט, ער דאווענט, און ער שפירט א געשמאק און א חיות אין עבודת ה'. דארף ער אבער געדענקען אז עס קען קומען א צייט וואס ער וועט גארנישט פילן, עס וועט אים זיין אינגאנצן טונקל און אויסגעלאשן, ער וועט נישט פילן קיין שום חיות. און דעמאלט ער וועט זיך מוזן שטארקן און דערהאלטן, און אנהייבן פון פריש צו דינען דעם אייבערשטן, אזוי ווי ער האט נאך קיינמאל נישט געדינט דעם אייבערשטן. דאס איז פשוט, אמור ואמרם, להזהיר גדולים על הקטנים. מען דארף ווארענען די גרויסע אויף די קליינע. דאס מיינט אז אין די צייט וואס עס גייט גוט פאר'ן מענטש ער האט חיות; זאל ער זיך צוגרייטן פאר די שווערע טעג, צו די צייטן וואס ער וועט זיין פול מיט חלישות הדעת, עס וועט אים זיין אינגאנצן טונקל, אז ער זאל זיך דעמאלט אויך קענען דערהאלטן.

(שבתו אמונה קדח תשע"ח, זאת התורה אמור א')

א גוט ווארט זיי מחנך זיינע

האבן דרך ארץ. פריע זיינע קינדער יעדן טאג וואס איז געווען אין ביתה, און ווען זיי דערציילן דיר אז קינדער זענען נישט דרך ארץ'דיג זאלסטו זאגן זייער שטרענג זיי זאלן זיין דרך ארץ'דיג. איך זאג מיינע קינדער: "איין זאך וועל איך מוזן שטראפן, אויב איך הער פון חדר אדער סקול אז ענק זענען נישט דרך ארץ'דיג", און אויך אין שול און צווישן משפחה זאלסטו פארלאנגען דרך ארץ, און זיי נאכקוקן. דער רבי זאגט (ספר המדות אות פנים, סימן סה): "צריך ללמד את התינוק דרך ארץ מעטירי", מען דארף אויסלערנען דעם קינד דרך ארץ ווען ער איז נאך יונג. מיר זעען אין חדר און אין שולע אויף די קינדער אויב די עלטערן פארלאנגען דרך ארץ, אויך ביי די בחורים זעען מיר דאס; ווייל קינדער וואס די עלטערן לערנען זיי דרך ארץ - די זענען דרך ארץ'דיג אין חדר, אין סקול, אין ישיבה.

(שבתו אמונה אמור תשפ"ה)

אלע טעמים אויף די וועלט

בעצרת ה' תתקנ"ה

יום ד' פרשת תזריע מצורע, ב' אייר, י"ז לעומר, שנת תשפ"ה לפרט קטן
... גרו יאיר, תלמיד ישיבת היכל הקודש קרית ברסלב
איך בין זייער פרייליך צו הערן פון דעם מגיד שיעור אז דו האסט
געמאכט א סיום אויף משניות די זעקסטע מאל; איך בין זייער פרייליך
אז דו לערנסט פליסיג, אז דו גיבט אים די צייט און אז דו פירסט זיך
מיט יראת שמים.

זע צו לערנען יעדן טאג חומש מיט תרגום איינגעטיילט לויט די
פרשה פון די וואך, נאכדעם זאלסטו לערנען יעדן טאג אכצן פרקים
משניות, זאג די ווערטער אפילו אן פארשטיין. דער רבי האט אונז
געזאגט (שחות הרין, סימן טו), מיר זאלן לערנען אפילו אן פארשטיין, נאר זאגן
די ווערטער, און ביים סוף וועלן מיר זוכה זיין צו דיבור ברעיה.

דער רבי ברענגט די ווערטער (לקוטי מוה"ר חלק א', סימן ער) פון הייליגן
זוהר (קדושים פ"ה): "ומאן דתיאובמיה לא מליצי באורייתא", ווער עס וויל
לערנען די הייליגע תורה, "ולא אשכח מאן דיליף ליה", און ער האט
נישט ווער עס זאל אים אויסלערנען און געבן צו פארשטיין וואס ער
לערנט, "דהוא ברחימותא דאורייתא, לעי בה, ומגמגם בה בגמגומא דלא
ידע", אבער וויבאלד ער האט ליב צו לערנען, לערנט ער אן פארשטיין,
"כל מלה ומלה סלקא", זאל ער וויסן אז יעדעס ווארט תורה וואס ער
לערנט אן פארשטיין גייט ארויף אויבן אין הימל, "יקודשא בריך הוא
חדי ביהמיה מלה", און דער אייבערשטער פרייט זיך מיט דעם. "נקביל
לה", דער אייבערשטער נעמט די ווערטער, "ונטע לה סתרגיה דההוא
במלה", און ער פלאנצט איין די ווערטער אויבן אין הימל ארום א טייער,
"ואתעבידו מאלין מלין אלנין רבדין" און עס ווערט פון די ווערטער
גרויסע ביימער, "אקרוין ערבי נחל", וואס מען רופט זיי אן ערבות,
"היא הוא דכתיב (משל ה, ט) 'באבהתה תשגה תמיד'; דאס איז דער וועג
ווי אזוי מען איז זוכה צוצוקומען צו פארשטיין דאס לערנען.

אויף זאלסטו לערנען ש"ס פסוקים. היינט איז דא הערליכע גמרות
מיט שיינע אותיות, מנוקד, אזוי געשמאק צו לערנען, און אפילו מען
פארשטייט נישט - פארשטייט מען, און אפילו מען פארשטייט נאכאלץ
נישט - וועט מען אויף יענע וועלט זען דאס גרויסקייט פון לערנען אן
פארשטיין. אזוי ווי מוה"ר ש"ז זכרוננו לברכה שרייבט אין די צוואה (פנאות
מוה"ר ש"ש, אות א'): "וכשתגיעו לעולם האמת אז תינקהו צדקת סדר דרך
הלימודי של רבינו ז"ל", ווען איר וועט ארויפקומען אויף יענע וועלט
וועט איר זיך איבערצייגן די ווארהייט פונעם הייליגן רבי'נס סדר דרך
הלימוד; "יצל בן מה ולמה לכם להתנבח, טעמו וראו פי טוב השם,
הרגילו עצמכם לזה ואז תראו ותרגשו כל מיני טעמים בחיכים",
דעריבער זאלט איר זיך נישט טענה'ן מיט קיינעם, נאר געוואוינט אייך
צו צו לערנען לויט דעם סדר דרך הלימוד, דעמאלט וועט איר זען און
שפירן אלע טעמים אויף די וועלט, "פי התורה היא חיותנו בעולם הזה
ובעולם הבא, חיות גשמי וחיות רוחני", ווייל די תורה איז אונזער לעבן
אויף די וועלט און אויף יענע וועלט, די תורה געבט אונז לעבן סיי
בגשמיות און סיי ברוחניות, "אשרי מי שאינו מטעה עצמו בזה העולם
בלל, ויודע אשר עיקר הלימוד הוא רק לעשות רצונו תהפוך ולומד על
מנת לקיים מצוותיו תהפוך ולעשות נחת רוח לו תהפוך", וואויל איז דעם
מענטש וואס לאזט זיך נישט נאך און ווייסט אז דער עיקר לימוד התורה
איז צו טון דעם רצון פונעם אייבערשטן, עיני שם.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסטו האבן העלחה אין אלע ענינים.

(עצמו אמונה תזריע מצורע תשפ"ה)

>>>>> מוה"ר ש"ז דערצייילט

ערב שבת, נאר ער מאכט זיכער ארומצוגיין אין אלע אידישע שטיבער יעדן
פרייטאג און אריינברענגען דארט אן אנגעצויגנקייט, מען זאל שרייען איינער
אויפ'ן צווייטן, און ווערן גערופען פון יעדע קלייניקייט, אזוי אז די גאנצע שטוב
זאל זיין באבלאזן און טרויעריג, און אזוי זאל מען אריינקומען אינעם שבת מיט
פעס און מחלוקת, און דער גאנצער שבת זאל שוין זיין צעשטערט חס ושלום.
פארוואס טוט ער דאס? פארוואס גייט אזוי אין לעבן פאר'ן שטן אז עס
זאל נישט זיין פרייליך אין א אידיש הויז אום שבת קודש? ווייל ער ווייסט אז
ווער ס'איז פרייליך אום שבת קודש וועט אים שוין גיין גוט די גאנצע וואך
נאכדעם, ער וועט האבן אן העלחה'דיגע וואך סיי ברוחניות און סיי בגשמיות,
ער וועט האבן פרנסה בשפע, און דאס גוט מ'ל וועט אים נאכלויפן די גאנצע
וואך וואו ער וועט נאר גיין און וואס ער וועט נאר טון.

דער שטן פארגינט דאס נישט פאר'ן מענטש, און דעריבער וועט ער זיכער
מאכן אז דער פרייטאג זאל זיין אנגעצויגן, און אזוי וועט שוין דער שבת אויך
מיטגיין מיט די קריגערייען און פעס, און דאן האט ער שוין אפגע'שחק'ן די
גאנצע וואך פאר דעם מענטש.

דער זוהר הקדוש זאגט (ענין תקוני זוהר, דף כ"ה) אויפ'ן פסוק (שמות ל"ה, ג) "לא
תבצר אש בכל משבתים ביום השבת", די תורה זאגט אונז אן אז מיר זאלן
נישט אנצינדען קיין פייער אום שבת קודש, לייגט דער הייליגער זוהר צו צו
דעם נאך איין ווארט, "לא תבערו אש, הפעס", זאלסט נישט אנצינדען דאס
פייער פון פעס אום שבת קודש. מען דארף זיך היטן פון פעס אום שבת נאך
מער ווי מען היט זיך פון פייער, פעס אום שבת ברענגט ארימקייט פאר די
גאנצע וואך, דער מענטש פארלירט זיין גוטע מזל, און דאס ברענגט אים פילע
ליידן און צרות אויף די קומענדיגע וואך.

עס איז נישט גרינג; א איד ארבעט שווער די גאנצע וואך, און ווען ער
קומט אהיים אום פרייטאג און אין שבת, דארף ער אביסל מנוחה, אביסל
רויאגיקייט, און ער קען זיך גרינג אויפ'רעגן אינדערהיים אויף די ווייב און
קינדער ווען עס גייט נישט אלעס אזוי ווי ער וויל. וואס טוט אבער נישט א
מענטש פאר פרנסה, פאר העלחה, פאר געזונט. ווען א איד זאל גוט וויסן אז
זיין גאנצע העלחה פון די גאנצע וואך ווענדט זיך אין זיין שבת, אויב וועט ער
זיך האלטן רואיג און פרייליך אום שבת קודש, וועט זיין גאנצע וואך אים גיין
גוט, וועט אים דאן זיין גרינגער זיך איינצוהאלטן פון פעס, זיך נישט
אויפצורעגן אויף יעדע קלייניקייט, און אפילו נישט אויף גרויסע זאכן. אדרבה
ער וועט אריינברענגען א געשמאקע אטמאספער אין שטוב, ער וועט
אריינברענגען א שמחה אין שטוב, ער וועט מאכן פרייליך די ווייב און קינדער,
און דאס וועט אים ברענגען די גרעסטע העלחה.

וואויל איז דעם וואס האלט זיך רואיג און ווערט נישט אין פעס קיין איין
טאג נישט, און זיכער נישט אום שבת קודש. ווייל דער עיקר שלמות פונעם
שבת איז ווען מען איז מקבל דעם שבת מיט שמחה, מען פרייט זיך מיט'ן
הייליגן שבת.

די שבת'דיגע סעודות קען א איד אויסנוצן אריינצוברענגען א געשמאק און
א באטעמקייט אין זיין שטוב, ער קען אויפלעבן זיין הויז און עס מאכן פאר א
גן עדן, אויב פירט ער שיינע שבת'דיגע סעודות.

במשך די וואך איז א מענטש געווענליך פארנומען, ער האט נישט צופיל
צייט זיך אפצוגעבן מיט זיין משפחה און מיט זיינע קינדער. דורכאויס די וואך
קומט מען אסאך מאל אהיים גאר שפעט, ווען די קינדער שלאפן שוין, אזוי אז
עס קומט כמעט נישט אויס צו רעדן מיט די קינדער א גאנצע וואך.

אבער שבת קודש ווען מען זיצט ביים שבת טיש מיט די קינדער, קען מען
אויסנוצן די צייט זיך אראפצולאזן צו די קינדער, אויסהערן וואס זיי האבן צו
זאגן און רעדן מיט זיי דיבורי אמונה, זיי דערציילן ספורי צדיקים, זינגען מיט
זיי די זמירות שבת, און אזוי ווייטער. עס איז ממש א שאד אז די ביסל צייט
פון די גאנצע וואך וואס מען האט מיט די קינדער זאל אנועקגיין מיט רעדן
נארישקייטן. אדער נאך ערגער, מיט לשון הרע און רכילות.

מענטשן מאכן א טעות מיט דעם וואס מען גרייט זיך אן בלויז דברי תורה
צו זאגן ביים טיש, קינדער האבן נישט אלעמאל קיין געדולד צו קיין תורות, זיי
לערנען שוין א גאנצע וואך גענוג אין חדר און אין שולע. ביים שבת טיש ווילן
די קינדער הערן שיינע מעשיות פון צדיקים, זינגען שיינע צוזאמען, זיי ווילן
איינער זאל זיי אויסהערן וואס זיי האבן צו דערציילן ווי אזוי ס'איז אריבער
געגאנגען זייער וואך, און מיט אביסל סבלנות און געדולד קען א טאטע מחיה
זיין און אריינברענגען א חיות און לעבאהפט אין די גאנצע פאמיליע, בלויז מיט
די שבת טישן.

מען דערצייילט אויף א געוויסער גדול בישראל וואס האט ליידער נישט
מצליח געווען מיט זיינע קינדער, און ער האט געהאט א שכן זייער א פשוטער
איד וואס האט יא זוכה געווען צו געלונגענע ערליכע קינדער. האט דער גדול
געזאגט סוף ימיו, און אזוי ווי ער איז געווען א גרויסער מתמיד, פלעגט ער
שנעל ענדיגן די שבת'דיגע סעודות און ער האט זיך גלייך געזעצט לערנען מיט
גרויס התמדה, ווידעראום דער שכן איז געווען א פשוטער איד, ער פלעגט
מאריך זיין ביי די סעודות, ער האט געזינגען מיט די קינדער, ער האט געקענדט
מיט זיי, און דעריבער זענען זיינע קינדער געווען אזוי געראטן, יעצט האט ער
חרטה פארוואס ער האט נישט מער מאריך געווען ביי די סעודות אזוי ווי זיין
שכן, ער האט געהאלטן אז ווען ער וואלט מער פאברענגט מיט זיינע קינדער,
<<<<<

וואלט ער מער מצליח געווען מיט זיי.

קינדער דארפן זייער וויכטיג האבן אז די עלטערן זאלן זיך אפגעבן מיט זיי, נאר אזוי קענען זיי אויפנוממען געזונט ברוחניות ופגשיות. דעריבער, עלטערן וואס זארגן זיך פאר די וואוילזיין פון זייערע קינדער, דארפן זען קאטש איינמאל א וואך אום שבת קודש צו אויסגיין די געלעגנהייט און אוועקגעבן צייט פאר די קינדער. דאס איז אן אינוועסטמענט וואס ברענגט גאר גרויסע רוים צו זען אסאך אידיש נחת פון די קינדער.

(קונטרס גוט שבת)

לעבנסגעשיכטע פון הייליגן רבי'ן (רד)

אין קורצן פון פריער: שבויות אינדערפרי ביי די סעודה, נאך יעדע מאכל האט דער רבי געזאגט אידרא, און ווען מען האט געברענגט נאך א מאכל האט ער זיך אפגעשטעלט, געגעסן אביסל און גלייך צוריקגעגאנגען זאגן אידרא; אזוי האט זיך אפגעגעהערט ביי יעדע מאכל.

עס האט שוין אויסגעזען ווי מען האט שוין סערווירט די גאנצע סעודה, דער רבי האט געמיינט אז קומט שוין נישט אריין נאך עסן, אבער מען האט ווידער אריינגעברענגט א פרישע זאך, מען האט אריינגעברענגט אסאך מאכלים, און יעדעס מאל וואס עס האט אויסגעזען ווי מען איז שוין פארטיג, איז אלץ אריינגעקומען נאך עפעס צו עסן, און דער רבי האט זיך יעדעס מאל ווידער אפגעשטעלט פון זאגן די אידרא, ער האט געגעסן אביסל, און האט צוריק אנגעהויבן זאגן אידרא.

נאך די סעודה האט דער רבי זיך אנגערופן, "זיי קריגן זיך מיט מיר, ווייל איך האב געוואלט ענדיגן די סעודה מיט לערנען, און זיי האבן געוואלט אז איך זאל ענדיגן די סעודה מיט עסן", און דער רבי האט ערקלערט, "די פשוטע עבודה איז אז מען עסט צו האבן כח צו לערנען, עס זענען דא אבער מענטשן אויף א העכערע מדרגה, וואס זיי לערנען צו האבן די ריכטיגע דעת צו וויסן ווי אזוי מען דארף עסן. איך האב געוואלט טון פשוט, צו עסן כדי צו האבן כח צו לערנען, און דעריבער האב איך געוואלט ענדיגן די סעודה מיט'ן לערנען, זיי האלטן מיר אבער אויף א העכערע מדרגה, האבן זיי געוואלט איך זאל ענדיגן די סעודה מיט'ן עסן נאכ'ן לערנען, וואס דאס איז די העכערע עבודה אז מען לערנט צו האבן די ריכטיגע מוח און שכל צו וויסן ווי אזוי צו עסן".

תוצא

מיטל נאכט שבויות, וואס איז געווען דעמאלט פרייטאג צו נאכטס, דער הייליגער רבי האט זיך אנגעטון זיין שטריימל, און דעמאלט האט ער אנהויבן אביסל ווייזן א שמיכל אויפ'ן פנים, און ער איז געזעסן ביים טיש ווי געווענליך.

נאכ'ן ענדיגן די סעודה און בענטשן ברכת המזון, האט דער רבי געזינגען פאר זיך אליין די ניגונים "אתה נגליתי" און "ברוך שמוך" און נאך, מיט א געשמאקע זיסע ניגון, און דערנאך איז ער געבליבן זיצן מיט עטליכע מענטשן וואס זענען דארט געבליבן נאכ'ן בענטשן, אריינגערעכנט רבי נתן, ביז'ן עלות.

עס איז מקובל ביי אונז אז מען האט געזען דעם רבי'ן אויפ'ן אום שבויות פאר ביידע טעג און ביידע נעכט.

אין יענעם מיטל נאכט האט דער רבי אסאך גערעדט געוואלדיגע שמועסן און דיבורים אין עבודת ה', ווי זיין שטייגער איז אלץ געווען, רייד וואס האבן געצויגן דאס הארץ פון א איד צום טאטן אין הימל.

שאלות ותשובות ברסלב

ווי אזוי פארט מען אנוועק אן די ווייב?

שאלה:

לכבוד דער ראש ישיבה שליט"א,

דעם קומענדיגן שבת גייען אלע אונזערע ארבייטערס ארויס אינאיינעם אויף א שבת התוועדות, אזוי ווי זאגן יענליך. היינט האט מיין מענעזשער מיר געפרעגט אפער דאך וויל איך מיטקומען, ער זאגט מיר אז ער קען נישט פארשטיין פארוואס איך כאפ זיך נישט צו דערצו, פארוואס ער ציעט מיר נישט מיטצוקומען. איך האב אים נישט געענטפערט, ווי אזוי קען איך אים זאגן אז עס איז מיר זייער געשמאק אינדערהיים מיט מיין ווייב? ער וועט עס בכלל נישט פארשטיין וואס איך רעד. זאל איך אים זאגן אז עס מיר וויכטיג צו זיין אינדערהיים מיט מיין קינדער און זיי מחנך זיין? ער וועט נישט פארשטיין ווי אזוי איך האב בכלל געדולד זיי אויסצוהערן. זאל איך אים זאגן אז מיין וואקאציע איז מיט מיין ווייב, וועט ער נישט פארשטיין ווי אזוי מען קען זיך בכלל אפרוען מיט א ווייב אויפ'ן קאפ, די גאנצע סיבה פאר'ן אנוועקפארן איז דאך נאר זיך אביסל אפצוהווען פון די ווייב, ה' ירחם.

איך וויל זיך באדאנקען פאר'ן ראש ישיבה שליט"א פאר'ן מיד געבן א קלארע וועג וואס דער אייבערשטער וויל פון מיר אויף דער וועלט, יישר כח פאר מיר ווייזן א וועג אז עס זאל מיר זיין געשמאק אינדערהיים מיט מיין ווייב און קינדער, און בכלל פארשטיין איך נישט ווי אזוי מען קען אנוועקפארן אין די הייטע זומער טעג אן א שמיחה, און א שפיט אז היינט צו טאגס קען איך שוין זיין נישט פארשטיין ווי אזוי מען קען בכלל הנאה האבן פון אנוועקפארן אן די ווייב, מיט וועמען זאל איך פארברענגען? מיט א חבר וואס רעדט און לאכט פון מיר הונטער מיין רוקן? אזוי ווי מוהר"א ש"סלעגט זאגן, "אויב א חבר, איז עס נאר די ווייב". שפיט אייבערשטער אז איך בין אנגעקומען צו אזא הייליגע פלאץ און שפיט ראש ישיבה שליט"א פאר אלעס.

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך

יום ה' פרשת אחרי קדושים, י' אייר, כ"ה לעומר, שנת תשפ"ה לפרט קטן

לכבוד ... נרו יאיר

איך האב ערהאלטן זיין בריוו.

געלויבט דעם אייבערשטן אז מיר ווייסן פון רבי'ן, אשרינו מה טוב חלקינו ומה נעים גורלינו אז מיר האבן אזא רבי וואס געבט אונז אעלעכע עצות און מאכט אונז ליכטיג אז עס זאל אונז זיין געשמאק אין שטוב, עס זאל אונז זיין זיס און איינגענעם די מצוות פונעם אייבערשטן.

וואס איז שייך צו זאגן, עס איז א רחמנות אויף מענטשן; מען זוכט סיבות און תירוצים צו אנטלויפן פון שטוב, מען האט נישט קיין הנאה צו זיין אין שטוב מיט די ווייב און קינדער. בפרט לעצטנס איז געווארן א נייע אנשיקעניש, בעלי בתים נעמען צאם ארבעטערס אנוועק פון שטוב, מען מאכט א שבת אינאיינעם אנוועק פון שטוב, אנוועק פון די ווייב און קינדער, און היינט גייט אזוי, וואס איינער מאכט - מיינען אלע מען דארף נאך מאכן, מען מיינט אז אזוי איז מען א גוטער בעל הבית, א גוטער מענעדיזשער, עס איז נישט גערעכט און נישט אויסגעהאלטן.

שבת איז א צייט וואס דער טאטע זעט זיינע קינדער און פארברענגט מיט די קינדער, אנגעהויבן פון ערב שבת; זיי נעמען אין מקוה און זיי אראפלייגן שלאפן זיי זאלן זיין אויסגערויט פאר די סעודה. שבת גייט מען נישט אנוועק פון שטוב, שבת נעמט דער טאטע די קינדער אין שול, אויפ'ן וועג שמועסט ער מיט זיי, ער הערט זיי אויס וואס איז געווען די וואך מיט זיי אין חדר און אזוי ווייטער, און ביים דאווענען האלט דער טאטע די קינדער נעבן זיך, ער דאווענט מיט זיי, ער שמיכלט צו זיי, ער לערנט זיי ווי זיך צו פירן אין שול מיט דרך ארץ. שבת זיצט דער טאטע מיט די משפחה ביי די סעודות, מען פרייט זיך אינאיינעם אז מיר זענען די אויסדערוועלטע פאלק, די עס הנבחר, קינדער פארן אייבערשטן. מען זינגט זמירות און מען לערנט די קינדער מידות טובות.

נייעס אינערהאלב מוסדותינו הק' דער ראש ישיבה שליט"א געפארן קיין ארץ ישראל

די וואך איז דער ראש ישיבה שליט"א געפארן קיין ארץ ישראל, עס איז געפראוועט געווארן אום מאנטאג א שיינע מסיבת פסח שני אין ירושלים עיה"ק, וואו עס זענען זיך צוזאמגעקומען אנשי שלומינו פון איבער גאנץ ארץ ישראל, און געהערט דברות קודש פונעם ראש ישיבה שליט"א. און דערנאך איז דער ראש ישיבה שליט"א ארומגעפארן צו אלע מוסדות און קהלות היכל הקודש איבערן גאנצן לאנד, צו מחזק זיין די ארטיגע אידן. אויף ל"ב בעומר און אויף שבת קודש איז דער ראש ישיבה שליט"א אין מירון ביים ציון הק' פון רבי שמעון בר יוחאי, אינאיינעם מיט זיין פאטער הגה"צ קארלסבורגער רב שליט"א. קומענדיגע וואך וועלן מיר אי"ה קענען מעלדן מער דעטאלן איבער די דערהויבענע און רייכע נסיעה.

אין א בריוו פאר אנשי שלומינו האט דער ראש ישיבה שליט"א געשריבן אז היות יעדער בעט אז דער ראש ישיבה שליט"א זאל בעטן פאר זיי ביי די מקומות הקדושים וואו ער גייט, דעריבער וויל ער אויך עפעס בעטן פון אנשי שלומינו, פאלגנד איז אן אויסצוג פונעם בריוו: "איך בין געפארן קיין ארץ ישראל, איך גיי ארום צו מקומות הקדושים, איך בעט פאר דיר און פאר דיין משפחה.

אלע בעטן מיר אויך זאל בעטן פאר זיי, אבער אויך וויל דיר אויך עפעס בעטן, איך בעט דיר נעם די עצה פון הייליגן רבי'ן, דער רבי זאגט (שיחות הר"ן, סימן יט): "אפילו אותן האנשים הרחוקים מן הקדשה מאד, שנלכדו במצודה רעה, עד שרגילין בעברות חס ושלום רחמנא לצלן", אפילו א מענטש וואס איז זייער ווייט פון קדושה, ער טוט עבירות רחמנא לצלן און ער איז שוין אראפגעפאלן אין שאול תחתית, "אף על פי כן, הכח של התורה גדול כל כך, עד שיכולה להוציא אותם מן העברות שרגילין בהם חס ושלום. ואם יעשו להם חק קבוע וחיוני חזק ללמד בכל יום ויום כך וכך, יהיה איך שיהיה, בודאי יזכו לצאת ממצודתם הרעה על ידי התורה, כי כח התורה גדול מאד", אויב וועט ער זיך מאכן א קביעות צו לערנען יעדן טאג 'כך וכך', וועט ער סוף כל סוף ארויס גיין פון זיין בלאטע, ווייל די כח פון תורה איז אזוי גרויס אז עס נעמט ארויס דעם מענטש פון זיין שלעכטס.

אפשר דאך זאלסטו זיך אנהויבן העלפן? אפשר ווילסטו עפעס טון פאר דיר פאר דיין נשמה? נעם א משניות, לערן איין פרק נאכן צווייטן, אין אנהויב וועסטו נישט פארשטיין וואס דו לערנסט, ווייל פון אזויפיל מאל זינדיגן אין די עקלדיגע עבירה פון פגם הברית - האסטו פארלוירן דיין מח, אזוי ווי דער זוהר הקדוש זאגט (עיין פרשת משפטים, ק'): "סלוקא דיסודא עד אבא ואמא", אז מען איז פוגם בברית - מען איז פוגם ביסוד, גייט דער פגם ביזן מח; מען פארלירט דעם כח פון זיך קענען קאנצעטרירן וכו', אבער אז מען לערנט אויפן סדר דרך הלימוד פון רבי'ן (המבואר בשיחות הר"ן, סימן עו), אז אפילו מען פארשטייט נישט וואס מען לערנט זאל מען ווייטער זאגן די ווערטער פון די הייליגע תורה, דורכדעם איז מען זוכה א מען ווערט אן ערליכער איד, מען הויבט אן לעבן א געזונטע לעבן, א לעבן מיטן אייבערשטן, מען לאזט אפ די מטומטמדיגע עבירה, מען הערט אויף צו טון עבירות און מען רייסט זיך ארויס פון די קליפות. איך בעט פאר דיר און פאר דיין משפחה.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים."

שבת איז א צייט וואס מאן און ווייב לעבן מיט שלום און ליבשאפט, עס שטייט אין הייליגן זוהר (מקוץ זוהר חקן כא, טז), ערב שבת זאלן זיך מאן און ווייב איבערבעטן, און אפילו מען האט זיך נישט געקריגט ביז יעצט, זאגט דער הייליגער זוהר, ווען עס קומט שבת בעטן זיך מאן און ווייב איבער, ווייל שבת קודש דארף אלעס זיין דאפלט; א גאנצע וואך צינדט מען אן איין לעכט, שבת צוויי, א גאנצע וואך ווען מען עסט מאכט מען המוציא אויף איין ברויט, שבת אויף צוויי, דערפאר זאגט דער זוהר: "ואם אית לון שלמא בכל שית יומין דחולא", אפילו דער וואס איז א גאנצע וואך געווען בשלום מיט זיין ווייב - יעבדון תוספת בשבתא בפיוסא דא לך דא ברחימו סגי", דארף שבת זיין מער בשלום, מיט א שטארקע ליבשאפט.

וואויל איז דעם וואס לויפט נישט אנוועק פון שטוב שבת, ער גייט נישט אין ערגעץ שבת, ער האט הנאה צו זיין אין שטוב; וועט ער זוכה זיין צו שיינע ליכטיגע דורות.

דער אייבערשטער זאל העלפן זאלסט האבן הצלחה אין אלע ענינים.
(עצרת אמונה אחר קדושים תשפ"ה)

איןמיטן די הייליגע שמועסן האט דער רבי דעמאלט דערציילט איבער איינער פון אנשי שלומינו וואס איז אנוועקגעפארן צו די מרחקים, ער האט זיך געדרייט אין א גרויסע גויאישע שטאט, און ער האט זיך אויפגעהאלטן דארטן פאר זייער א לאנגע צייט, ווייל ער האט פסדר געמיינט אז יעצט וועט ער שוין ענדליך מצליח זיין, און אזוי האט אלץ פאסירט נאכאמאל און נאכאמאל, ער האט געזען אז עס גייט אים נישט דארט, און ער האט שוין געוואלט אנוועקגיין, אבער דעמאלט האט זיך אים פלוצלינג נאכאמאל געדאכט אז יעצט גייט עס אים נא געלונגען.

דער רבי האט געזאגט אז אזוי גייט עס אלעמאל ביי מענטשן וואס גייען צו די סארט פלעצער, אז עס דאכט זיך זיי יעדעס מאל פון פריש אז דאס מאל וועט עס געלונגען, און אזוי ווערט דער מענטש פארדרייט דורך זיינע דמיונות, ער מיינט פסדר אז יעצט זעט אויס ווי ער גייט שוין טאקע מאכן, און ער וועט נאכאמאל אנטוישט, און נאכדעם דמיונט ער ווידעראמאל אז יעצט גייט ער נא פועל, און אזוי האלט עס אים אויף פאר זייער לאנגע צייטן.

דער רבי האט דעמאלט דערציילט א מעשה אז עס איז געווען א מאל א מענטש וואס האט נישט געגלייבט אין דעם וואס די וועלט זאגט אז עס זענען פארהאן לצים פון די סטרא אחרא וואס זיי קענען זיך צומאל פארשטעלן און פארנארן מענטשן, אזוי ווי מען זעט אסאך מאל, ער האט אבער נישט געגלייבט אין די אלע זאכן.

איין נאכט איז געקומען צו אים אזא סארט לץ, ער האט אים ארויסגערופן אינדרויסן און ער איז ארויסגעגאנגען, און דער לץ האט אים געוויזן אז ער האט א שיינעם פערד צו פארקויפן, און דער מענטש האט עס פאטראכט און געזען אז עס איז טאקע זייער א שיינער פערד, און האט אים געפרעגט וויפיל געלט ער וויל פאר דעם, האט דער לץ געזאגט אז ער פערט פאר דעם פיר רענדלעך, דער מענטש האט געזען אז דער פערד איז זיכער ווערד כאטש פינף רענדלעך, עס איז באמת געווען גאר א ספעציעלע געלונגענע פערד, האט ער עס טאקע אפגעקויפט פאר פיר רענדלעך, און ער האט זיך זייער געפריידט מיט די גרויסע מציאה וואס איז אים אנטערגעקומען.

פארענענד קומט אי"ה - גענומען פון ספר "שעלת הצדיק"

חיזוק צום טיר

איר קענט באקומען אלע ספרי ברסלב, קונטרסים, "עצתו אמונה", דרשות, ניגונים, סידורים, USB, SD, און נאך; דעליווערט צו אייער טיר;

רופט אריין מיט אייער פארלאנג צו

718-387-2691

און מיר וועלן פרובירן בעדיה עס צו שיקן צו איך אחיים

אטעם אריין - אטעם ארויס

די עצה און מעטאד "אטעם אריין און אטעם ארויס", ווי אזוי ארבעט דאס? און ווי אזוי נעמט מען ארויס דערפון די מערסטע בענעפיט?

קול ברסלב

212-444-9191

1, 2, 2, 10, 29

סימן טוב ומזל טוב

מו"ה יצחק אייזיק ראטה הי"ו קרית ברסלב
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

מו"ה רפאל פורסט הי"ו קרית ברסלב
אדמיניסטראטאר פון אונזערע הייליגע מוסדות
צו די געבורט פון א אינגל למזל טוב

קוואל פון אמונה (פרויען) - שיעורים; מערענליכע מעשיות; רעסעפיס; און נאך
845-351-9060 / 212-444-9169
ארץ ישראל / 0797040069 / ענגלאנד / 03303502363 / קאנאדא / 438-320-9090
בעלגיע / 3235003462 / ארגענטינא / 1152354380
חיזוק יומי אימעיל / chizikyomi@gmail.com / טעלעפאן מענידישניג / 347-630-2876

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; מערענליכע מעשיות; און נאך
845-351-0910 / 212-444-9191
ארץ ישראל / 0797040066 / ענגלאנד / 03303502361 / קאנאדא / 438-300-8080
בעלגיע / 3235003461 / ארגענטינא / 1152354370
צו באקומען דעם גליון אויף אימעיל / breslevcenter@gmail.com